

О. И защо виждашь сѣчицѣ-тъ въ око-то на брата си, а гредѣ-тъ която е въ твое-то око, не усѣщашъ? Или какъ ще речешъ на брата си: Остави да извадиъ сѣчицѣ-тъ изъ око-то ти, а ето гредѣ-та въ твое-то око? (Ст. 3, 4.)

П. Що ще каже това?

О. То ще каже че ный, по причинѣ на самопристрастїе-то си по забѣлѣжвамы малкы-тъ погрѣшкы на други-тъ неже своѣ-тъ голѣмы грѣхове, и за това не можемъ право да ги сѣдимъ.

П. Кога ставамы лицемѣрци?

О. Когато осѣждавамы други-тъ, като ный самы правимъ, ако не сѣщы-тъ то пакъ подобны на тѣхъ лошапины.

П. Какъ трѣбва да ся вардимъ отъ лицемѣріе-то?

О. Лицемѣре, извади първомъ гредѣ-тъ изъ свое-то око, и тогава щешъ чисто видѣ да извадишь сѣчицѣ-тъ изъ братово-то си око. (Ст. 5.)

П. Що ще каже това?

О. То ще каже че ный трѣбва най напредъ да внимавамы на свои-тъ грѣхове и да оправямы свой-тъ си животъ, и когато усѣщамы че нѣма вече винѣ нито погрѣшкѣ у насъ, тогава ще можемъ по право да сѣдимъ други-тъ.

П. Ако не можемъ да говоримъ нѣщо добро за нѣкого, то какво трѣбва да правимъ?

О. Трѣбва да мълчимъ.

П. Дозволено ли е да обличава человекъ брата си, като не ся обхожда прилично?

О. Дозволено е; по всякой трѣбва да изпълнява тѣхъ длѣжность съ искренно сѣрдце и съ смирень духъ. Братїе, ако и впаднѣ